Activitatea internațională a sportivilor noștri pe anul 1951

Activitatea rodnică desfășurată pe tărâmul culturii fizice și sportului în Republica Populară Română în anul 1951, a fost încununată de strălucite succese obținute pe plan internațional, de sportivii noștri.

In anul 1951, în numeroase competiții sportive internaționale, desfășurate în țară și peste hotare, sportivii de frunte ai țării noastre au purtat cu cinste culorile dragi ale patriei. Invățând necontenit din experiența gloriosului sport sovietic, ridicându-se prin muncă avântată și neobosită spre măestria sportivă și dovedind un înalt patriotism, sportivii țării noastre au cucerit mai multe titluri mondiale și numeroase victorii, sporind prestigiul sportului din R.P.R.

Creșterea considerabilă a mișcării de cultură fizică și sport, construirea de noi baze sportive, realizată cu sprijinul neprecupețit al partidului și guvernului, au făcut ca în țara noastră să se desfășoare anul acesta competiții ce n'ar fi putut avea loc niciodată sub regimul burghezo-moșieresc.

Schiorul nostru fruntaș, Mihail Bâră, primind medalia de campion mondial universitar.

In cadrul admirabil al munților Carpați, la Poiana Stalin, unde s'a construit unul din cele mai moderne combinate sportive de iarnă din Europa, a avut loc la începutul acestui an, cea de a IX-a ediție a Jocurilor Mondiale Universitare de iarnă. Timp de două săptămâni, 415 studenți veniți din 15 țări s'au întrecut într'un măreț spectacol sportiv, manifestându-și dorința lor fermă de a se înfrăți prin sport, pentru realizarea năzuințelor lor de pace și progres.

Participarea eminenților schiori și patinatori sovietici, Vladimir Oliașev, Zinaida Tolmaceva, Iurii Golovcenco, Nina Avdonina, precum și a hocheiștilor cehoslovaci, a patinatorilor artistici maghiari și cehoslovaci, a dat o mare strălucire acestei grandioase manifestări sportive.

Sportivii țării noastre selecționați pentru Jocurile Mondiale Universitare de iarnă, au concurat cu cinste alături de reprezentanții celorlalte țări. Dovedind reale calități și o serioasă pregătire sportivă, schiorul Mihail Bâră din lotul R.P.R. a câștigat proba de slalom special, înaintea altor sportivi de valoare, cucerind titlul de campion mondial universitar. O comportare demnă de remarcat au avut și schiorii din echipa de ștafetă a R.P.R., care s'au clasat pe locul doi, după echipa U.R.S.S.

Anul 1951 a confirmat supremația mondială pe care o dețin sportivele țării noastre la tenis de masă. Participând la campionatele mondiale de tenis de masă care au avut loc la Viena, maestra sportului din R.P.R., Angelica Rozeanu, s'a acoperit de glorie, cucerind pentru a doua oară consecutiv titlul de campioană mondială. Angelica Rozeanu a câștigat victoria finală în urma unei lupte sportive deosebit de dârze, în cursul căreia a reușit să elimine pe austriaca Pritzi, una din favoritele turneului, și să dispună în finală de cunoscuta jucătoare maghiară Gizi Farkaș, de mai multe ori campioană mondială.

Tot în cadrul campionatelor dela Viena, Angelica Rozeanu împreună cu tovarășa sa de echipă Șari Szasz, au câștigat cupa „Corbillon" și campionatul mondial pe echipe. Angelica Rozeanu a devenit triplă campioană mondială, în urma victoriei la proba de dublu mixt, unde a jucat în cuplu cu Vana (R. Cehoslovacă).

Campionatele internaționale de tenis de masă ale R.P.R., desfășurate în luna Octombrie la București, cu participarea unora din cei mai buni jucători din lume: Andreadis, Vana, Tereba, Sido, Koczian, Gizi Farkaș, au fost un nou prilej de afirmare pentru campioana noastră care s'a clasat pe primul loc în proba de simplu fete.

O bogată activitatea internațională a avut în 1951, atletismul.

Campionatele internaționale de atletism ale R.P.R., desfășurate în luna Septembrie, competiție devenită tradițională în sportul nostru, au cunoscut anul acesta o amploare deosebită. Timp de trei zile peste 100.000 spectatori au populat tribunele Stadionului Republicii din Capitală pentru a urmări evoluția excelenților atleți sovietici, precum și a atleților fruntași din țările de democrație populară, din R.D. Germană și F.S.G.T.-Franța. Succesul acestor campionate a avut un larg ecou în întreaga lume. Pe pista Stadionului Republicii, maestrul emerit al sportului din U.R.S.S., Vladimir Suharev, a egalat recordul european la proba de 100 m. plat cu timpul de 10" 3/10, iar atleta sovietică Nadejda Hnâkina a stabilit un nou record U.R.S.S. la 100 m. plat, alergând distanța în 11"7/10. Frumoase victorii au obținut în cadrul campionatelor și atleții români care au ieșit victorioși la săritura în înălțime Soeter (1,96 m.) și maraton V. Teodosiu.

In cursul verii echipa de atletism a R.P.R. a avut cinstea să participe la concursul triunghiular de atletism U.R.S.S.—R. Polonă — R.P.R., desfășurat pe stadionul Dinamo din Moscova. Cu acel prilej, atleții noștri au făcut un prețios schimb de experiență, învățând dela înalta școală a atletismului sovietic. Ei s'au clasat primii la săritura în lungime prin Wiesenmayer și la săritura în înălțime prin Soeter.

Nivelul ridicat la care a ajuns atletismul în țara noastră a fost confirmat și de succesele pe care le-au obținut atleții români în cadrul concursului internațional dela Helsinki, organizat de asociația sportivă muncitorească T.U.L.-Finlanda. Bine pregătiți, atleții Al. Stoenescu, I. Moina, I. Soeter, M. Truică și Claudia Russe s'au clasat acolo pe primele locuri. Tot în anul 1951, echipa de atletism a R.P.R. a câștigat cu scorul de 178-132, matchul cu echipa R. P. Bulgaria.

Dacă în anii trecuți fotbalul se menținea la un nivel scăzut putem spune că anul acesta sportul cu balonul rotund s'a aflat din nou pe drumul afirmării sale. Succesele internaționale, obținute în sezonul sportiv care a trecut, dovedesc din plin aceasta.

Folosind metodele de antrenament ale școlii sovietice de fotbal, cea mai avansată din lume, jucătorii noștri și-au îmbogățit mult cunoștințele tehnice și antrenorii au înnoit și au amplificat schemele tactice, fapt care a dus la o creștere vizibilă a nivelului general de joc.

Intâlnind la Praga puternica echipă a R. Cehoslovace, reprezentativa R.P.R. a obținut un rezultat de egalitate: 2-2 (1-1). In matchurile inter-colective cu echipele maghiare, echipele noastre au obținut rezultate care fac cinste fotbalului din R.P.R. Astfel, divizionarele Flacăra (București) și Locomotiva (Timișoara) au învins cu scorurile de 4-1 și respectiv 1-0, echipa maghiară din prima divizie Vasas (Budapesta), iar Locomotiva (București) a întrecut la Budapesta o selecționată feroviară maghiară cu scorul de 4-1. Deasemenea, în întrecerile cu echipele bulgare, formațiile noastre au obținut rezultate bune.

Cel mai de seamă eveniment fotbalistic internațional al anului, l-a constituit însă, fără îndoială, vizita echipei sovietice „Șahtior"-Stalino, care a susținut două jocuri în țara noastră.

Plin de învățăminte pentru fotbalul nostru, turneul echipei „Șahtior" a arătat totodată îmbunătățirea simțitoare a jocului practicat de echipele din R.P.R. La București, echipa Casei Centrale a Armatei s'a dovedit demnă de un adversar atât de puternic, cedând echipei Șahtior la limită, cu scorul de 2-1, iar la Petroșani, echipa minerilor din Valea Jiului a reușit un rezultat excepțional, făcând joc egal cu echipa minerilor din Donbas, care după cum se știe, s'a clasat anul acesta pe locul trei în campionatul unional de fotbal.

O altă manifestație sportivă internațională la care sportivii noștri au participat cu un deosebit succes, a fost ediția XI-a a Jocurilor Mondiale Universitare de vară din cadrul Festivalului Mondial al Tineretului și Studenților pentru Pace, dela Berlin. In competiția de box din cadrul acestei mărețe sărbători, reprezentanții R.P.R., Nicolae Linca și Gheorghe Fiat au cucerit titlul de campioni mondiali universitari. O victorie care a făcut să sporească prestigiul internațional al sportului nostru este aceea a jucătorilor de tenis Gh. Viziru și Marin Viziru, care au câștigat titlul de campioni mondiali universitari la proba de dublu băieți. Deasemenea, reprezentativa R.P.R. s'a clasat a doua la fotbal, înaintea echipelor Republicii Cehoslovace și Republicii Polone.

Activitatea ciclistă internațională a arătat că această ramură de sport se află în plin progres în țara noastră. In tradiționala competiție de fond „Cursa Praga-Varșovia", echipa R.P.R., deși nu a reușit să se ridice la nivelul comportărilor anterioare din cauza unor anumite defecțiuni, a luptat cu dârzenie pentru a termina cursa în condiții cât mai bune. Cei mai buni oameni ai echipei, C. Șandru, N. Maxim au ocupat locuri onorabile.

Construirea velodromului Dinamo a permis ca anul acesta să se organizeze mari competiții internaționale pe pistă. Intâlnirile cu echipa U.R.S.S., din cadrul Lunii Prieteniei Româno-Sovietice și campionatele internaționale de ciclism ale R.P.R. au fost evenimentele marcante ale sezonului ciclist. Dintre alergătorii noștri pe pistă, s'a evidențiat în mod special multiplul campion al R.P.R., Ion Ioniță, care a câștigat proba de kilometru nelansat, întrecând concurenți de valoare internațională ca: francezii Vitre, Vidal din F.S.G.T. și cehoslovacul Cihlar, campion mondial universitar.

Și în celelalte discipline sportive: volei, handbal, lupte clasice, rugbi, șah, aeromodelism etc., sportivii din R.P.R. selecționați în echipe reprezentative, au repurtat o serie de frumoase succese. Astfel, în întâlnirea internațională de lupte cu echipa R. D. Germane, luptătorii noștri, în mare progres tehnic, au obținut un frumos succes câștigând la scor.

La Paris, în cadrul campionatelor europene de volei, echipa R.P.R. a luptat cu însuflețire și patriotism pentru a se clasa cât mai bine. Voleibaliștii noștri au reușit să învingă de două ori echipa Franței, ocupând locul patru în clasamentul campionatului. Se știe că la Paris, voleibaliștii sovietici, au obținut un succes categoric, câștigând detașat titlul de campioni europeni.

La șah, dr. Octav Troianescu a realizat o frumoasă performanță, clasându-se al doilea în turneul internațional dela Zopot (R. Polonă).

Rugbiștii au cucerit și ei două victorii internaționale care merită a fi subliniate. Echipa reprezentativă a R.P.R., a câștigat la scoruri apreciabile matchurile cu selecționata R. D. Germane și echipa F.S.G.T.-Franța.

Numeroasele întâlniri internaționale ale sportivilor noștri au arătat dorința de pace și prietenie de care este însuflețit tineretul din țara noastră și au constituit tot atâtea prilejuri de afirmare și întărire a legăturilor frățești cu sportivii care luptă pentru cauza scumpă lumii întregi: pacea.

Despre „săparea treptelor" în ghiață sau zăpadă

Alpinismul de iarnă este forma cea mai avansată a turismului de iarnă. Relieful alpin al munților patriei noastre oferă tuturor sportivilor cel mai bun prilej de practicare a alpinismului de iarnă, socotit pe drept cuvânt ca una dintre ramurile de sport care creiază însușiri folositoare (disciplină, voință, curaj).

Tehnica avansată sovietică recomandă înfrânghierea (legarea în coardă) componenților activiști în toate cazurile. Această regulă trebue însă înțeleasă în sensul că înfrânghierea se va face în munții noștri numai după ieșirea din zonele subalpine împădurite, adică atunci când se răzbește la „gol". In munții din U.R.S.S., ascensiunile de iarnă nu pot fi comparate cu cele din patria noastră, deoarece munții au acolo altitudini care depășesc Carpații cu 1500 până la 4500 m. Astfel, în Caucaz de pildă, echipele sunt înfrânghiate chiar dela baza de plecare, care de regulă e o cabană sau un adăpost care depășește cu mult limitele subalpine. La noi însă, plecările făcându-se normal în regiuni cu relief împădurit, legarea în coardă se va face mai târziu, după ieșirea la gol, știut fiind că în păduri sistemul acesta de asigurare e contra indicat.

Urcușul sau coborîșul vor fi executate nu la întâmplare ci cu ajutorul utilajului tehnic, potrivit normelor celor mai indicate în această privință. Echipamentul sportivilor trebue să fie cât mai complect (pantaloni lungi de schi, bocanci prevăzuți cu colțari, piolet, haină scurtă de vânt etc.). Când sondajele indică elementele favorabile unei bune acționări pe pantele înzăpezite, adică în special atunci când pătura superioară a zăpezilor are crustă tare, iar aderența și sudura diferitelor straturi de zăpadă este bine închegată, tehnica alpină se servește de sistemul tăierii de trepte în ghiață sau zăpadă. In special când ruta traversează pieziș sau orizontal o pantă sau o coamă foarte înclinată (mai repede decât 35-40 grade) sistemul tăierii în trepte se impune în mod normal. Tehnica avansată sovietică a realizat rezultate excepționale în acest domeniu. Cadre minunate realizează în conducere așa numitele „poteci de iarnă", pe care merg apoi cu siguranță sporită restul echipierilor. Pioletul — târnăcopul de munte — joacă în munca de tăiere a treptelor un rol principal. El este unealta care realizează pe terenul acoperit de zăpezi și ghiață, firul ascensiunii. Confecționat din materiale capabile să reziste șocurilor, târnăcopul de munte are astăzi coada în general mai redusă, deoarece s'a făcut dovada că el trebue să rămână o unealtă ușor utilizabilă chiar și de o singură mână. Astfel, pe „segmentele de traversare" care reclamă munca cea mai atentă și mai complicată a conducătorului (de regulă a capului de coardă), întrebuințarea pioletului într'o singură mână rămâne regulă. Lungimea bastonului poate coborî atât în cât să fie proporțională cu statura alpinistului (mai mică chiar decât 50 cm., dar nu mai mare de 70 cm.). In traversări, fie că golul (prăpastia) e în dreapta sau în stânga alpinistului, metoda de lucru rămâne caracteristică și școala sovietică alpină a denumit-o „metoda închisă". Ea învață pe cățărători că acționarea cu pioletul trebue întotdeauna realizată, astfel încât treptele să fie săpate de mâna care se găsește spre partea golului, lăsând liberă mâna cealaltă pentru efectuarea unui ancoraj adecuat în peretele abruptului.

Ancorajul poate fi dublu, adică ancorajul prin coarda petrecută în carabiniere și pitoane la care se adaugă ancorajul mâinii rămase liberă, prinsă în prize făcute cu pioletul. Treptele vor avea dimensiuni potrivite, lungimea lor fiind de 25-30 cm. și lățimea de 8-10 cm., rămânând cu suprafața în general aplecată înăuntru (spre munte) și niciodată în afară (spre gol).

In metoda „deschisă" aplicabilă în urcușul direct al pantelor, munca de săpare a treptelor se efectuează de regulă cu ambele mâini, ancorajul neexistând aci. Desigur însă că legarea în coardă se menține. Aci dimensiunile treptelor se micșorează, suprafața de contact a bocancilor cu treapta se reduce sensibil, cățărarea se efectuează cu vârful bocancilor prevăzuți cu colțari. Distanța între trepte, atunci când se aplică metoda deschisă, nu va fi mai mare de 40-50 cm., depășindu-se această dimensiune numai când înclinația pantei este sub 35 grade. Când se aplică metoda închisă (traversări) și firul potecii alpine e în suiș, iar panta este repede, distanța între trepte va fi micșorată la 30-40 cm.

STELIAN LAPUȘNIC